

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošljaj-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofjsk.
poslopju (Bischofhof.)
Doležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
podaia knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis:
se ne vračajo, nepla-
nani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natiane en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

S prihodnjim mescem julijem se začne drugo polletje, zatorej prosimo p. n. naročnike „Slov. Gospodarja“, ki so samo za pol leta naročnine poslali, naj naročilo za drugo polletje o pravem času ponovijo, da se jim more list redno pošiljati. Tudi novi naročniki se sprejmejo. Do konca leta znaša naročnina 1 fl. 60 kr.; do 1. oktobra pa 80 kr. Naročnina se naj pošilja po poštnih nakaznicah.

Opravništvo „Slov. Gospodarja.“

Nevarnost prusko-nemških zgledov.

Hudo mora peči prusko kraljevsko rodbino in jenega železnega Bismarka, da se je 2krat zaporedom streljalo na kralja in cesarja Viljelma, ko so bili najminenitniši ministri vseh evropskih velevlad na poti h kongresu v Berlin, glavno mesto nove Nemčije. Nobenega teh gospodov ne more cesar v sijajnih zaslišanjih sprejeti, ker še niti jesti ne more sam; krmiti ga morajo, kakor malo dete, ker mu je zdvijan socijalist roki obstrelil. Strahovita gnjiloba, grozni nasledki brezverskega liberalizma izhajajo na den tako silno, tako predrzno in nevarno, da celó Bismark strmi in tava sem ter tja in išče ves iznemirjen pomočkov. Liberalni državni zbor je razpustil, nove volitve razpisal, zoper socijaliste postopa z postavami, policaji, sodnijami, toda razburjenost se množi, nevarnost raste. Vsi stanovi se kažejo razjedeni, celó vojaštvo socijalizma nadehneno. Cel regiment dragonarjev je zagnal glasen pošum in ropot, ko mu je lutovski duhoven par besed iz prižnice zinol zoper socijaliste. Povsod srd, sovražstvo in upor zoper celo kraljevsko rodbino in zoper gospodstvo sebične, neverne, kulturoborne, premožne, spačene in ošabne liberalne stranke. Nemčiji žuga revolucija blizu taka, kakoršna je nesrečna Francoska pred kmalu sto leti trpela.

Pruski kralji in jihovi ministri, posebno pa Bismark, so državo odločili od Boga, od večnih resnic morale (nравnosti) in pravice. Pravo jim je bilo, kar je državni zbor sklenil in kralj potrdil. Temu se je imelo vse vklanjati, celó versko pre-

pričanje ljudi in sv. katoliška Cerkev. Zato so osnovali postave, o katerih so škofje naprej kralju rekli, da se jim ne smejo podvreči, če se nečejo pred Bogom in lastno vestjo pregrešiti. Nič ni pomagalo; postave so se osnovale, škofje, mešniki in verniki, najzvestejši podložniki, se surovo in srdito preganjajo. Pruski kralj je sicer z pomočjo liberalcev postal nemški cesar, a ob enem liberalnej — sebi, svojej rodbini in celej državi v nesrečo in največjo nevarnost. Kajti od liberalne stranke uvedeni civilni zakon je rodbinske razmere grdo razdeval, nove brezverske šole v zvezi z razuzdanim časništvom in tiskom pa so neverstvo, novo paganstvo z vsemi njegovimi grdoboma, hudobijami in pregrehami začele širiti med ljudi, da je človeka lahko strah in groza. Svobodno oduševstvo pa med tem premoženje narodno kupiči v možnjah in kasah vedno manjšega števila liberalnih mogotcev. Vsled tega je izsesavanje delavcev strašno, ubožanje ljudstva velikansko. Manjši obrtniki so ondi uničeni in sedaj grabi že v kmetski stan. Iz tega pa se rodi zavid, srd in sovražstvo ubogih do bogatih, nemaničev do posestnikov, delavcev do fabrikantov, hlapcev do gospodov, občna nezadovoljnost, upori, ubojstva in — revolucija! Tak je vselej konec in tudi drugačisen biti ne more, kder na mesto Boga postavijo brezversko državo, kder vero v Boga in Kristusa zaničujejo in zatirujejo, kder očitno in glasno po šolah in časnikih ljudem pravijo, da človek nima neumerjoče duše po božji podobi stvarjene, ampak da je le nekoliko boljše preoblečena upica (of), kder namesto vseobčne pravičnosti in svobode, naslanjajoče se na večno in božjo resnico morale in prava, vladari in gospodari samovolja in sila sebične stranke. Tako se je zgodilo na Francoskem, tako se godi na Nemškem in se bo godilo povsod, če se ne bodo še ob pravem času vrnili na pot, katero nam kaže Bog v narurnem pravu in pa sv. Cerkev, prava učiteljica in varhinja narurnega prava. Pri nas v Avstriji že blizu 100 let več ali manje zvesto posnemajo prusko-nemške naredbe. Toda, če se ne motimo, še hvala Bogu, nismo tako daleč v socijalistične